

na), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik kun delvis har gennemført artikel 9, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 210, s. 29), idet den ikke i den nationale lov til gennemførelse af direktivet har fastsat en selvrisko på 500 EUR, som foreskrevet i direktivets artikel 9, stk. 1, litra b), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne S. von Bahr, D.A.O. Edward, A. La Pergola og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 25. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, idet den ikke i den nationale lov til gennemførelse af direktivet har fastsat en selvrisko på 500 EUR, som foreskrevet i direktivets artikel 9, stk. 1, litra b).
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 176 af 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. april 2002

i sag C-290/00, Johann Franz Duchon mod Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (¹)

(»Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — EF-traktatens artikel 48 og 51 (efter ændring nu artikel 39 EF og 42 EF) — artikel 9a og 94 i forordning (EØF) nr. 1408/71 — arbejdsulykke, der er indtruffet i en anden medlemsstat, før forordningen trådte i kraft i oprindelsesmedlemsstaten — erhvervsudygtighed«)

(2002/C 144/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-290/00, angående en anmodning, som Oberster Gerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til

Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Johann Franz Duchon mod Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 og 51 (efter ændring nu artikel 39 EF og 42 EF) samt vedrørende fortolkningen eller gyldigheden af artikel 9a og 94 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne S. von Bahr og M. Wathelet (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 18. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Et tilfælde, hvor en person, som er statsborger i en medlemsstat, og som før denne stat tiltrådte Den Europæiske Union, har været beskæftiget som arbejdstager i en anden medlemsstat, hvor den pågældende havde været udsat for en arbejdsulykke, og som efter oprindelsesstatens tiltrædelse indgiver en ansøgning til myndighederne i denne sidstnævnte stat om erhvervsudygtighedspension som følge af denne ulykke, er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996.
- 2) Artikel 94, stk. 3, i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, sammenholdt med EF-traktatens artikel 48, stk. 2, (efter ændring nu artikel 39, stk. 2, EF), skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 235, stk. 3, litra a), i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, hvorefter der kun kan dispenseres fra kravet om udståelse af en karenstid som betingelse for, at der kan erhverves ret til erhvervsudygtighedspension, når den nedsatte erhvervsevne er forårsaget af en arbejdsulykke — der i det foreliggende tilfælde er indtruffet før den dato, hvor forordningen trådte i kraft i medlemsstaten — såfremt den tilskadekomne på tidspunktet for ulykken var obligatorisk eller frivilligt socialforsikret i henhold til denne medlemsstats lovgivning, men ikke enhver anden medlemsstats lovgivning.
- 3) EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 51 (efter ændring nu artikel 39, stk. 2, EF og artikel 42 EF) skal fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse som § 234, stk. 1, nr. 2, litra b), i Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, sammenholdt med § 236, stk. 3, i samme lov, hvorefter der — med henblik på forlængelse af referenceperioden, hvori karenstiden skal være tilbagelagt som betingelse for, at der kan erhverves ret til pension — kun tages hensyn til perioder, hvori den forsikrede

har oppebåret invalidepension i henhold til en national socialsikringsordning mod ulykker, uden at der er mulighed for forlængelse af denne periode, når en sådan ydelse er udredt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat.

- 4) Artikel 9a i forordning nr. 1408/71—som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97—der er uforenelig med EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 51, for så vidt som bestemmelsen udelukker muligheden for—med henblik på forlængelse af referenceperioden efter en medlemsstats lovgivning—at tage hensyn til de perioder, hvori der er udbetalt rente som følge af en arbejdsulykke i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, erklæres ugyldig.

(¹) EFT C 285 af 7.10.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 18. april 2002

i sag C-332/00, Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Annullationssøgsmål — regnskabsafslutning for EUGFL — udelukkelse af udgifter — regnskabsårene 1995-1997«)

(2002/C 144/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-332/00, Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: A. Snoecx) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A. Bordes og M. Niejahr), angående en påstand om dels annullation af Kommissionens beslutning 2000/448/EF af 5. juli 2000 om ændring af beslutning 1999/187/EF om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1995, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EFT 180, s. 46), for så vidt som

den fra EF-finansiering udelukker udgifter til et beløb på 50 763 827 BEF, som Kongeriget Belgien har afholdt til støtte til salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte til fløde til koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler, dels delvis annullation af Kommissionens beslutning 2000/449/EF af 5. juli 2000 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 180, s. 49), i det omfang den fra EF-finansiering udelukker udgifter på et beløb på henholdsvis 1 602 256,45 EUR og 31 883,22 EUR, som Kongeriget Belgien ligeledes har afholdt til støtte til salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte til fløde til koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 18. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 7. maj 2002

i sag C-364/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 97/70/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«)

(2002/C 144/12)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-364/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: T. van Rijn) mod Kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: J. van Bakel), angående en påstand om, at